

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z powództwa Centrum Badania Jakości Spółki z o. o. przeciwko S. S.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 15 lutego 2012 r.,
skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych
z dnia 14 kwietnia 2011 r.,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanego S. S. na rzecz powodowej Spółki
900 (dziewięćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy wyrokiem z 14 kwietnia 2011 r. w niewielkim stopniu (tylko co do odsetek) uwzględnił apelację pozwanego (skarżącego) i w pozostałej części oddalił ją od wyroku zasądzającego od niego na rzecz powodowej Spółki bezpodstawnie pobrane: premie w 2008 r. w kwocie 20.050 zł oraz wydatki na samochód w kwocie 2.465,63 zł. Powód był prezesem zarządu Spółki i jednocześnie był zatrudniony na tym stanowisku. Warunki wynagradzania określała umowa o pracę. Premia była wypłacana od zysku spółki, jednak w 2008 r. powód

pobierał ją bezpodstawnie. Zasadniczą podstawę rozstrzygnięcia stanowił przepis art. 405 k.c. Nienależnie pobranym świadczeniem była również kwota ryczałtu za korzystanie z prywatnego samochodu osobowego.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano na podstawę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., „albowiem skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona oraz na podstawę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., albowiem w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne polegające na ustaleniu: - czy uzasadnione jest uwzględnienie powództwa mimo braku uchwały wspólników powodowej spółki wynikającej z art. 228 pkt 2 k.s.h. w przypadku gdy odpowiedzialność pozwanego będącego Członkiem Zarządu oraz jednocześnie pracownikiem powodowej Spółki wynika z art. 198 k.s.h.; - czy uzasadnione jest rozpoznanie sprawy przez Sąd Pracy w przypadku, gdy odpowiedzialność pozwanego będącego Członkiem Zarządu powodowej Spółki oraz jednocześnie pracownikiem powodowej Spółki wynika z art. 198 k.s.h.”.

Powódka wniosła o nieprzyjęcie skargi do rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wskazane we wniosku podstawy nie uzasadniają przyjęcia skargi do rozpoznania.

Żadna z postawionych kwestii nie stanowi istotnego zagadnienia prawnego (które ma na uwadze przepis art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), gdyż juredycznie nie wykracza poza wykładnię prawa.

Poza tym istotne zagadnienie prawne musi występować w sprawie (warunek z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), co nie spełnia się w odniesieniu do przepisu art. 198 k.s.h., na którym wniosek w istocie się koncentruje. Chodzi o to, że przepis ten nie stanowił podstawy prawnej orzekania (wyroku objętego skargą). Odpowiedzialność oparto na innej podstawie prawnej (art. 405 k.c.). Jeżeli skarżący twierdzi, że przyjęta w zaskarżonym wyroku podstawa odpowiedzialności była niedopuszczalna, gdyż była wyłączona przez odpowiedzialność z art. 198 k.s.h., to twierdzenie to nie byłoby uprawnione, jako że odpowiedzialność na podstawie tego

przepisu nie miałyby zastosowania w sprawie. Przepis art. 198 k.s.h. określa podstawę odpowiedzialność członka zarządu ale wtedy, gdy jej źródłem jest otrzymanie wpierw nienależnej wypłaty przez wspólnika spółki. Dopiero wtedy aktualizuje się odpowiedzialność członka zarządu za taką wypłatę na podstawie art. 293 k.s.h., jednak jest to inna sytuacja niż rozstrzygana w sprawie. Pozwany otrzymał nienależną wypłatę nie jako wspólnik lecz jako pracownik. Konsekwentnie nie miał zastosowania również przepis art. 228 pkt 2 k.sh., gdyż nie chodziło o szkodę przy wykonywaniu zarządu (stosunku organizacyjnego w spółce) lecz przy wykonywaniu zatrudnienia (stosunku pracy). Podstawą odpowiedzialności pozwanego było zatrudnienie pracownicze w powodowej spółce i brak podstawy prawnej oraz faktycznej (zysku) do pobierania przez pozwanego premii w 2008 r. a także nienależne pobranie ryczałtu na samochód. Nie była to więc odpowiedzialność pozwanego za to, że dopuścił do nienależnej wypłaty wspólnikowi, stąd przepis art. 198 k.s.h. nie miał zastosowania i dlatego odwoływanie się do przesłanki przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. nie jest dopuszczalne w tej sprawie, niezależnie od tego, że juredycznie nie przedstawia się jako istotne zagadnienie prawne. Jeżeli więc tylko na tym skarżący poprzestawał we wniosku o przyjęcie skargi, to nie była zasadna też przesłanka przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., gdyż powołana tylko hasłowo nie podważyła przyjętej podstawy rozstrzygnięcia sprawy (co ocenia się odrębnie od podstaw kasacyjnych – art. 398⁴ § 1 pkt 2 i § 2 k.p.c.).

Prezes zarządu spółki z o.o., ponosi odpowiedzialność materialną za szkodę wyrządzoną pracodawcy przez przyznanie sobie wypłaty nienależnego składnika wynagrodzenia, chyba że wykaze, iż podejmując tę decyzję działał zgodnie z prawem i zachował należyłą staranność wyłączającą jego winę (wyrok Sądu Najwyższego z 27 kwietnia 2010 r., II PK 315/09, LEX nr 603415).

Nie ma więc waloru również druga kwestia - czy sprawę rozpoznaje sąd pracy - skoro pytanie o stosowanie art. 198 k.s.h. było bezprzedmiotowe. Niezależnie skarżący nie twierdzi, że doszło do nieważności postępowania ze względu na rozpoznanie sprawy przez Sąd Pracy. Właściwość tego Sądu nie była w sprawie kwestionowana. Pozwany pozostawał w stosunku pracy i z niego

wynikały roszczenia pracodawcy (art. 476 § 1 pkt 1 k.p.c.). Natomiast o podstawie materialnej rozstrzygnięcia decyduje sąd (*iura novit curia*).

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji, stosownie do art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 5, § 12.1. pkt 2, § 13.4. pkt 2 (stosowanym odpowiednio do odpowiedzi na skargę) rozporządzenia z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.